

(reportáž z posledního koncertu Devítky s Tomášem a Davidem Hofrichterovými)

Na dveřích u hlavního vchodu do Malostranské besedy viselo ve středu 7. září 2005 černě orámované smuteční oznámení. Ne, nikdo nezemřel, ale při vstupu do baru každý z diváků dostal od černě oblečených děvčat černou stužku. Ten večer došlo na ohlášený odchod **Tomáš**
e **a Da**

vida Hofrichterových

z kapely

Devítka

. Ne, nejednalo se o nějaký uražený a náhlý odchod, o něj není nouze ani ve folku.

Co pro mě vlastně znamená kapela Devítka ?

Devítka je kromě pěkné muziky i velké kamarádství a přenesení kolejší atmosféry na jeviště. Někdy koncem osmdesátých let se potkali dva studenti Matematicko - fyzikální fakulty Karlovy univerzity v Praze . Jmenovali se Honza Brož a Tomáš Hofrichter. Oba hráli na kytaru. Honza Brož přišel do Prahy z Chomutova a Tomáš Hofrichter z Rychnova u Jablonce nad

Devítka ještě v plné sestavě na ilustr. snímku

foto: Vítek Školník Urban ©

Nisou. Zpívali a hráli především převzaté písničky a netušili, že tu vzniká něco, co je k sobě připoutá i v dalších letech. Základem všeho toho dění bylo kamarádství.

Ke kamarádství si přidala ještě láska v podobě malé dlouhovlasé dívky s výrazným hlasem. Tehdy ještě Jindřiška Petráková z malé vesničky u Písku v Praze studovala a dělala ledacos, především učila děti. Láska k muzice, a zejména k Honzovi Brožovi, jí přivedla na kolej ke společnému hraní i zpěvu a v konečné fázi i ke změně příjmení.

V roce 1991 Honza Brož prohlásil na Portě v Plzni, že do roka bude na Portě jeho kapela hrát a na jeho slova došlo.

Ale to už se z kapely z názvem Kapelníci a spol stala v roce 1992 Devítka, která s kontrabasistou Jirkou Melounem opravdu na Portě v Olomouci hrála. Jirku Melouna vystřídal u basy Martin Pištěk a v roce 1995 jej až do onoho smutečního večera nahradil Tomášův bratr David, tehdy student ČVUT v Praze.

A od té doby hraje Devítka v nezměněné sestavě. Jindřiška s Honzou si mezitím odskočili mezi Stráníky a v roce 1997 zakotvili ve svém hlavním angažmá u Žalmana a spol., kde vystřídali Míšu Krmíčkovou a Jardu Matěje Matějů.

Devítka , kromě hostování na jiných nosičích, vydala zatím čtyři cédéčka : ***Ještě se střílí*** (1996), natočené za vydatné pomoci Jirky Maška,

Pierot

(1998),

Třetí vydání

(2001) a

Pohádku

(2003).

A tak čtyřka tvořící Devítku stála ten smuteční večer na jevišti. Večer začal za úplné tmy a Jindřiška zpívala a capella *Hospodin je můj pastýř*. Práce její učitelky zpěvu, zesnulé Ivany Mixové, byla slyšet.

Celá kapela byla v černém a pátý člen Bard měl na krku černou mašličku.

Honza vzpomněl onoho hospodského večera na Lochotíně a pokusil se napodobit historický dialog zakladatelů souboru, kteří zatoužili hrát na Portě.

Devítka zpívala postupně vybrané písničky ze všech čtyř vydaných desek . Pochopitelně došlo i na *Holku od koní*, kterou Jindřiška musí zpívat i při vystoupení se Žalmanem. Jindřiška

vzpomněla výroku jednoho slovenského diváka na festivalu ve Skalici : "
mi zahrajú tú Holku od koní, tak nám prejde mráz po chrbáte
."

Ked'

Tradicí pravidelných prvních střed v měsíci vyhrazených pro Devítku v Malostranské besedě je i host. Devítka si pozvala prakticky dva, z nichž hostem v pravém slova smyslu byl jen jeden. Za bicí zasedl **Daneš Marinica**, který by měl kapelu provázet i jindy . Bicí mi nezněly rušivě, Daneš se nesnažil prosadit za každou cenu a celkový zvuk kapely byl dobrý.

Tím pravým hostem byl **Tomáš Berka** , moderátor Country rádia, zejména pondělního pořadu Živák a muzikant z opakovaně zanikající a vznikající kapely Corpus delicti. Tomáš Berka byl jedním z účastníků začátku Devítky a sdělil publiku, že byl jak na začátku, tak i na konci. Zazpíval tři písně, ale musel přidávat. Bylo to dobré a docela bych si přál, aby se Corpus delicti dala zase dohromady.

Po přestávce došlo i na mou oblíbenou *Sklenka šampaňského z Telče* a další písničky, co mohu poslouchat často.

Smuteční řeč za Devítku hlasem profesionálního pohřebního řečníka přednesl Tomáš Berka. Mimo jiné konstatoval, že změna

Co by to byl funus bez parte?

foto: Tomáš Pohl ©

kaple znamená, mimo jiné, že Devítka bude o 230 kg lehčí.

Pak dívky z Fanklubu Devítky, který měl obsazen celý přední dlouhý stůl s věnečky a rakvičkami ve sladké podobě, přinesly Tomášovi a Davidovi věnce s nápisy *Spi sladce* (nebo Pij sladce?). Kluci si je dali na hlavu, smáli se, ale bylo vidět, že do smíchu se maličko vkrádá i smutek.

Tomáš řekl publiku, že s bráchou přemýšleli, co dát lidem na rozloučenou. Oba zavrhli umělecký výkon a tak během představení chodil mezi diváky krásně nastrojený řeznický mistr z jejich rodného Rychnova . Elegán v zástěře a s motýlkem na krku rozdával lidem dovedně spojené kousky vynikající klobásy s rohlíkem.

Jenže i loučení má svůj konec. Na závěr v rámci nesčetných přídavků zazpíval David s Jindřiškou za podpory Tomáše *Knoflíky lásky* (Bartošová , Sepéši) zakončené vysazením Jindřišky na Davidova mohutná ramena.

Úplně naposledy byla společnými silami Tomáše, Davida a Honzy Brože zahrána na kontrabas *Červená řeka*

.

Tento rok jsem byl třikrát svědkem potlesku ve stoje, jak se dnes říká "in" Standing ovation. Ten třetí patřil Davidovi a Tomášovi a byl zatím nejdelší. Možná to byl pot z přílišného horka, ale zdálo se mi, že oba kluci mají v té chvíli trochu mokré oči.

Asi se bude ještě dlouho diskutovat o tom, zda Devítka bude Devítkou s novým členem Petrem Havrdou , členem Eagles and Horses i jiných kapel.

Takové diskuse jsou běžné při každé výrazné změně v kapele. Nemůžeme dělat nic jiného než ponechat hudebním dějinám Devítky volný běh.

Jen jsem si uvědomil, že jsem prakticky nikdy neslyšel zpívat Tomáše Hofrichtera sólo. Jenže o to víc si cením, že dal svůj jistě bezesporu výborný hlas do "služeb" zvuku kapely bez ohledu na vlastní samostatný projev. Totéž platí o Davidově hře na kontrabas, včetně jeho občasných, ale vždy přesných a trefných, špílců. Zvuk Devítky měl několik podstatných částí a Davidův kontrabas byl jednou z nich.

A tak Petrovi Havrdovi přeji krásné hraní a zpívání s Devítkou a Davidovi a Tomášovi moc a moc děkuji za všechno. Stejně si myslím, že je ještě někdy a někde uslyším.